

je ustavljal in policist je moral rabiti sabljo, ker sicer bi ga razgrajač bil še pobil. V tem ruvanju je bil Matousak smrtno poškodovan. Dne 9. t. m. je bil pogreb nesrečnikov. Tedaj se je zbralo nad 2000 ljudstva, da demonstruje proti policiji.

Pogreb se je vršil še dosti mirno. Semtrtja se je slišal kak klic proti policiji. Po pogrebu se je pa začelo razsajanje. Peli so puntarske pesmi, metali na policijo kamenje, opeko in kose ledu ter upili: „Pobijte jih!“ Policija je z golimi sabljami razganjala ljudij in jedva jih je na jednom kraju razgnala, pa so se jeli drugje zbirati. Slišali so se tudi klici: „Živela republika! Živela socijalna demokracija! Živela anarhija!“ Žvižgali in sikali so, da je bilo groza. Ljudje so se umikali v hiše. Nekega mladega fanta je prišla policija, ali ljudje so ga jej zopet iztrgali. Ko je policija dobila podkrepljenje, je razgrajalce razgnala in tri dela v zapor.

Konduktar — don Juan.

Pred tremi leti je konduktar v službi spremljal brzovlak iz Linca v Solnograd. V kupeji drugega razreda je sedela meščanska rodbina iz Linca, kateri je pripadalo 20letno lepo dekle. Konduktar je bil mej vožnjo s temi ljudmi posebno prijazen, jim je storil to in ono uslugo, da se ni pričakoval kekega darila. Posebno se je zanimal za dekle. Na neke postaji izstopili so oče, brat in sestra omenjenega dekleta, katero je nadaljevalo vožnjo. Konduktar je začel z njo prijazen pogovor, pripovedoval jej razne stvari, povabil jo, da se presede v kupej prvega razreda, ki je ravno prazen, da se bode ugodneje vozila. Tukaj je konduktar bil še prijaznejše z njo.

Drugo leto pride deklica v čuden položaj, da je morala iskati očeta otroku svojemu, o katerem je pač vedela, kašnega stanu je, ali ne, kako mu je ime. Spominjala se je pač, kakšen da je, pa tudi očetu, sestri in bratu je prijazen konduktar bil še v spominu. V Linci, kjer so stanovali, so hodili slednji dan na kolodvor gledat, ko prihajajo razni vlaki, da bi ga videli.

Dolgo so ga iskali zastonj. Nekega dne ga le zagledajo, ko je šel v kolodvorsko restavracijo. Res ga najdejo. Pri nekem konduktarji so najprej izvedeli, kdo da je, da je oženjen in da ima že pet otrok. Oče je stopil k njemu, pogovor napeljal na prijetno lansko potovanje. Konduktar se je res spominjal tega prijetnega potovanja. Na to mu je oče razodel, kako je ona stvar. On je obljubil, da bode že storil svojo dolžnost.

Besede pa ni držal in nobenega pisma ni bilo od njega. Tožili so ga toraj. Pri prvem sodišču je bil obsojen, da mora za otroka skrbeti, da si je on tajil in se skliceval, da so ga najbrž zamenjali s kakim drugim konduktarjem. Višje sodišče je razsodilo, da se mu dá prisega. Konduktar je prisegel, da on ni oče dotičnemu otroku, in dekle je propalo s svojo tožbo.

Stvar pa s tem ni bila končana. Konduktarju je

umrla žena in on se sedaj obrne do omenjenega dekleta in je snubil v pismu, o katerem ja malo ves gori omenjeni dogodek priznal. Dekliško srce pa sedaj ni našlo veselja nad to ponudbo. Ljubezen se je bila ohladila in tudi ni imelo veselja kar postati mati peterim otrokom. Na očetov svet je pa kazenskemu sodišču ovadilo ljubeznivega konduktarja zaradi krive prisege. Dunajsko deželno sodišče ga je te dni obsodilo v štirimesečno ječo.

— **Nesreča na Velikem Zvoniku.** Božične praznike so trije dunajski hribolazci hoteli zlesti na vrh Velikega Zvonika, če tudi so jih odgovarjali zaradi neugodnega vremena in tudi ob prazniških jih ni hotel nikdo spremljati na goro. Odrinili so jo zatorej sami. Visoko v gori se je pod njimi udrl plaz snega in jih odnesel globoko čez pečine, kjer so bili menda kmalu mrtvi. Ljudje so le s težavo našli njih trupla in jih spravili v nižavo.

— **Nesreča na morju.** Dne 30. m. m. je v Londonu se potopila velika ladija z vsem moštvom.

— **Nesreča pri povratku s cesarskega lova.** Dne 4. t. m. se je cesar z mnogimi gosti povrnil z lova na Štajarskem. Na Dunaju je jednemu konju cesarske kočije spodletelo in je padel, ter si zlomil nogo. Ta dogodek je privabil več gledalcev. Dvorni živinozdravnik je moral konja na mestu usmrtiti. Cesar se je peljal na dvor potem vkupe v vozu z nadvojvodo Franc Salvatorjem.

— **Visoka starost,** V Mariboru je na Silvestra dan umrla gostija Marija Gutmacher v 100. letu.

— **Mrliča našel.** Dne 30. m. m. je blizu Laškega na Štajarskem našel železniški čuvaj Anton Brasi v Savinji mrtvo truplo neke ženske. Ker ni na trupu sledov nobene sile, se sodi, da se je sama umorila.

— **Na vojaka na straži pri smodniškem magacinu** v Celji je pred nekaterim dnevi nekdo streljal in ga nekoliko obstrelil. Sodijo, da je to storil neki konjaški pomočnik, katerega so že zaprli.

— **Stekla mačka.** Na Dunaji je te dni neka stekla mačka vgriznila štiri ljudij, jednega psa in jednega petelina. Mačko so ubili in konštatovali steklino. Ugrizene ljudij poslali so v bolnico.

— **Novoletno darilo.** V Oseku je neka mesarica na Novega leta dan porodila tri deklice, ki so vse zdrave.

— **Dva delavca inženjerja otepla.** Na dunajskem kolodvoru severne železnice so zaradi pomanjkanja dela odpustili deset delavcev. To je dva odpuščena delavca tako razjarilo, da sta začela s pestmi obdelavati nadinženjerja Reicherja. Oba so zaprli.

— **Poskušen umor in samomor.** V Lerchenfeldu na Češkem je 19 leteni tovarniški delavec Jože Trübenbach imel že dve leti znanje s tovarniško delavko Ano Fürlich. Tej ljubezni so se ustavljali dekletovi stariši, ker je fant znan po svoji lahkomisljenosti. Ana Fürlich je vsled tega jela proti svojemu ljubljencu hladneja postajati. Ta je pa dne 3. t. m. jo počakal pred tovarno in ustrelil nanjo z revolverjem. Ker je ni zadel, je skočil za njo, jo še jedenkrat ustrelil v prsi in jo jako težko poškodoval. Dekle se je zgrudilo na tla. Morilec je sedaj sam sebe ustrelil v sence in se tudi na tla zgrudil. Nobeden ni mrtev, oba so spravili v bolnico. On menda se ozdravi, ona pa najbrž ne.

— **Dve socijalistki** bili sta te dni obsojeni jedna na štiri mesece ječe, druga na tri tedne zopora pred dunajskim deželnim sodiščem. Prva Karolina Glas, 20letna šivilja, je bila zatožena razžaljenja članov cesarske rodbine, druga 17letna tovarniška delavka pa razžaljenja parlamenta in policije. Obso-